

Dat lieve slingerpaadje door ‘mijn huiskamer’ is inmiddels een soort bos-A12 geworden

Column van Streek

Er is een bosgebiedje dat ik inmiddels wel mijn huiskamer mag noemen. Het ligt grofweg tussen Oosterbeek, Doorwerth, de Van der Molenallee en de Utrechtseweg. Voor kenners: Oorsprong en Zilverberg.

Als ik even naar buiten wil tussen het thuis tikken van letters door, de eerste hardlooppassen maak na weer een blessure of als vertrouwd begin van een langere wandeling: dat stukje bos is er altijd.

Rood-witte linten

Een paar maanden geleden zag ik opeens rood-witte linten in mijn huiskamer hangen. Ze waren van boom tot boom gespannen en maakten me nieuwsgierig en onrustig. Later zag ik bij een toegangspad een briefje van Geldersch Landschap. De exacte formulering ben ik even kwijt, maar het kwam er op neer dat er weer onderhoud aan zat te komen.

Bij onderhoud denk ik persoonlijk aan wat overhangende takken snoeien, paden stroomlijnen en gevaarlijke bomen het laatste zetje geven, zodat ze niet plotseling op een passerende wandelaar vallen.

Verkeerde inschatting

Dat was een verkeerde inschatting, want er worden op grote schaal bomen gerooid. In het Amazonegebied zouden ze er jaloers op zijn. En ik maar denken dat elke boom bijdraagt aan het omzetten van CO₂ in zuurstof. Maar ik ben geen bosbouwkundige, slechts wandelaar/hardloper/bosgenietetr. En het stond er op het briefje.

“

Vergeeten jullie het briefje straks ook niet weg te halen? In het Amazonegebied zouden ze jaloers zijn op dat rooien.

Mijn hobby's zijn daardoor tijdelijk wel wat moeilijker uit te oefenen. De zware bosmachines die met de gerooide bomen slepen, laten namelijk diepe sporen achter. Zo is een licht slingerend en lief verbindingspaadje dat altijd was omgeven door struiken en bomen een soort bos-A12 geworden. Breed en aan beide kanten ontdaan van hindernissen. Gelukkig maakt Geldersch Landschap alles weer netjes, aldus het A4'tje.